

heder, der i så stor udstrækning som muligt skal udnyttes.

Som øverste myndighed fastsætter ministeren nærmere regler om administration af tilskud fra fonden og tilhørende statslig medfinansiering, og ministeren er efter lovforslaget ligeledes bemyndiget til at kræve tilskud tilbagebetalt eller at nedsætte tilskud, såfremt regler og love ikke er fulgt.

Lovforslaget gør ministeren ansvarlig for kontakten til Europa-Kommissionen med henblik på indgivelse af ansøgning om geografisk afgrænsning af støtteberettigede områder samt udviklingsplaner og ansøgningsdokumenter, der skal danne grundlag for Europa-Kommissionens tildeling af midler fra Regionalfondens til Danmark. Lovforslaget kan umiddelbart opfattes som en centralisering af indflydelse og kompetence i forhold til administration af Regionalfondens i Danmark.

Det, jeg finder mere interessant, er imidlertid, at den lokale og regionale indflydelse med dette lovforslag bliver styrket via de regionale udvalg, ministeren bliver bemyndiget til at pålægge kommuner og amter at nedsætte. Men det er dog samtidig vigtigt at understrege, at lovforslaget som ramme- og bemyndigelseslov i sig selv ikke indeholder grundlæggende ændringer i den eksisterende opbygning af projektadministrationen, og det er vigtigt i denne forbindelse at slå fast, at loven og dermed bemyndigelserne til erhvervsministeren kun vedrører administrationen og ikke politikfastsættelsen.

Socialdemokratiet kan som sagt støtte dette lovforslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal på Venstres vegne kun gøre nogle ganske få bemærkninger til forslaget her. Vi synes, at det er principielt rigtigt og positivt. Vi synes, at der er gode intentioner i det og i decentraliseringen til de lokale områder osv.

Vi vil godt under udvalgsarbejdet have en nærmere vurdering af spørgsmålet om tilbagebetalingsforpligtelsen, men ellers er vi principielt positive over for lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi overordnet positive over for forslaget. Det er udmærket at få fastlagt administrationen af Regionalfondens tilskud og den statslige medfinansiering, og efter statsrevisorernes anbefaling måtte der jo ske noget.

Vi vil gå nærmere i enkelte af detaljerne under udvalgsbehandlingen, så vi opnår den mest hensigtsmæssige ordning, men vi har med glæde bemærket, at det anføres i bemærkningerne, at den nye lovgivning skulle gøre det enklere, klarere og mere overskueligt. Det er forhåbentlig korrekt, for det er der brug for.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side kan vi overordnet støtte lovforslaget.

Der er enkeltheder, vi er betænkelige ved. Jeg skal især nævne, at reglen om, at støtten betales tilbage i tilfælde af succes, afskaffes på det her punkt. Vi synes, at det generelt er en god og rigtig regel, og derfor er det betænkeligt at begynde at udhule den ved at fjerne den på et enkelt punkt.

Men med dette forbehold giver vi tilslutning til lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, fru Annette Just, desværre ikke kan være til stede i salen for øjeblikket, skal jeg meddele følgende:

Fremskridtspartiet er og har altid været modstandere af Den Europæiske Regionalfond i lighed med strukturfondene. Dette lovforslag viser med al ønskelig tydelighed, at fordelingspolitikken i EU-regi er en fåbelig idé. Hvem lader sig narre af hvem til at tro, at pengene kommer som manna fra himlen i stedet for, som det reelt er, fra vores egne bukselommer?

Tilskuds- og omfordelingspolitikken burde afskaffes helt. Så havde erhvervslivet en fair chance for at klare strabadserne og starte nye forretningsområder op, når tid var, og ikke, når der tilfældigvis var en bevilling til gode i området.

Ministerens forslag om nedsættelse af et overvågningsudvalg for de programmer og initiativer, hvor erhvervsministeren vil være koordinerende myndighed, samt nedlæggelse af regionale udvalg vil kun kunne give yderligere forviklinger for det private initiativ.

Fjern alle tilskuddene, og nedsæt skatten i stedet! Det er vejen frem.

Frank Aaen (EL):

I Enhedslisten er vi grundlæggende imod det cirkus, at man kræver nogle penge op hos danskerne og sender dem ned til Bruxelles, hvorfra de så kommer tilbage til danskerne igen og bliver markedsført som reklamekroner for EU-projektet.